

# stærkstrøm



Can Tell" rammer også skævt og bliver forceret i stedet for at lokke med de æggende rytmer, som fik Mia Wallace og Vincent Vega til at danse sig til en førstepremie.

## Ingen skider på gulvet

Henning Stærk er stor fan af både Elvis og Johnny Cash, men det er hans musikalske hilsener til blueslegenden Robert Johnson, der for alvor giver pote. "Come On Into My Kitchen" svinger formidabelt og understreger, at Henning Stærks vokal ikke kun matcher countrysangene. I bluesregi kan han også være med, selv om stemmen ikke har samme styrke som for et årti eller to siden.

"I'm a Steady Rollin' Man" er svær at sidde stille til, og selv om både Eric Clapton og George Thorogood har præsteret bedre udgaver, slipper

Stærk og band mere end hæderligt fra forsøget.

"Small Town Saturday Night" er umulig at undgå en lørdag aften i Aarup. Hal Ketchums moderne countryklassiker fra 1992 er på det nærmeste skrevet til lejligheden. Wayne Carsons "Nobody" passer også som hånd i handske i en hæsbæsende udgave, som Henning Stærk introducerer således: "Da jeg flyttede fra Holstebro til Aarup, spillede jeg typisk koncert fra klokken 23 til 03. Publikum var altid godt besofne, og deres motto var: "Spil noget rock, eller vi skider på gulvet".

Den slags trusler skal tages alvorligt, og såvel "Nobody" som ekstranummeret "Old Time Rocker" er fornuftige i en grad, så publikum tvinges til at rejse sig op for at få fuldt udbytte. Tilsyneladende er

**■ Henning Stærk har ikke gjort meget væsen af sig på den danske musikscene de senere år. Men han er stadig en kapabel sanger, guitarist og mundharpe-spiller.**

der ingen, der forretter deres nødtørft på biogulvet. Man må formode, at de fik rock som krævet. En karaktermæssig svingende aften, hvor de gode elementer fik lidt for meget modspil.

## Om koncerten

Industrien, Aarup, lørdag 2. april: Henning Stærk med band.



Af Simon Staun  
Foto: Louise Koustrup  
sim@fyens.dk, lok@fyens.dk



■ Laura skriver teksterne, og Channe komponerer. Inspirationen kommer fra det levede liv, siger de og fokuserer på det nære. "Vi redder ingen hvaler," som Laura siger. PR-foto

## - Vi kan stadig ikke holde hinanden ud

**■ Englen og djævelen er de blevet kaldt, Laura Illeborg og Channe Nussbaum, der fredag udgav nyt fælles udspil**

Den ene er lyshåret, den anden har mørkt hår. Den ene har en blid stemme, den anden en mere rå stemme. Den ene er en pleaser, den anden er oprører.

Alligevel mener Laura Illeborg og Channe Nussbaum, at de komplementerer hinanden helt rigtigt, og 1. april udgav de opfølgeren til "Illeborg & Nussbaum" fra 2012. Et nyt fællesalbum med titlen "Månen ligger på gulvet".

- Channe vil gerne være en afskyelig rappenskralde, men indeni er hun en lille blød pige, der vil kyskes og krammes, driller Laura Illeborg og Channe Nussbaum svarer:

- Vi har alle blide og hårde sider, og jeg har lavet "pik og kusse-sange" i min ungdom i Svendborg og har altid gerne villet lave oprør og provokere, og det har du ikke, Laura.

- Nej, jeg er klart en pleaser. Jeg er jo sygeplejerske. Det er måske også derfor, det er interessant. Fordi vi er modsætninger.

## Et tilfældigt samarbejde

De to mødtes gennem korsang for 25 år siden, hvor ingen af dem var synderligt imponerede af den anden. Det fik en fælles korrejsse til Ungarn dog på, og nu er det blevet til to fælles projekter. Noget de begge tilskriver deres fascination af den an-

dens musik.

- Vi er hinandens fans. Jeg har siddet utallige gange på Jazzhouse (spillested i København, red.) som fan og publikum, og Laura har gjort det samme med mig. Det der med, at vi er fjender, var bare i starten, hvor vi ikke kunne holde hinanden ud, og det er ligegyldigt nu, siger Channe Nussbaum.

- Vi kan stadig ikke holde hinanden ud, men vi synes begge, at den anden er helt vildt fed som musiker, svarer Laura Illeborg spøgefuldt.

På trods af det lange venskab lå det ikke i kortene, at de skulle lave musik sammen, men da Laura Illeborg havde svært ved at nå en deadline med et nummer, fik hun vensinden til at lave musikken i sidste øjeblik, og der fandt de ud af, at der voksede noget naturligt frem i deres samarbejde.

- Vi er ikke blevet sat sammen for at skrive. Det er blomstret imellem os, og vi komplementerer hinanden - når vi selv skal sige det på en sjælden måde, siger hun.

## Ophobede, slugte kameler

Faktisk har arbejdet med pladen bragt uventet få kontroverser med sig, fortæller de begge. Da coveret så skulle bestemmes, gik der hul på en byld, der resulterede i et voldsomt skænderi.

- Det var ophobede, slugte kameler. Det gør man, når man samarbejder, og pludselig gik vi hårdt mod hårdt. Vi tager nogle ture en gang i mellem, og det er meget, meget voldsomt, fortæller Laura Illeborg.

## Laura & Channe

**Laura Illeborg** er singer-songwriter, der siden 1995 har udgivet otte plader - heraf fire solo-udgivelser.

**Bor i København**, er sygeplejerske på deltid og har tre børn.

**Channe Nussbaum** er født i København, men begyndte at lave musik, mens hun voksede op i Svendborg.

**Barndomshjemmet** var præget af jødisk kultur og klezmermusik, som Channe Nussbaum udøver i flere bands, hvor klezmafobia har turneret verden rundt.

- Jeg tror ikke, vi har taget den så hårdt før, men jeg synes også, vi er kommet bedre igennem det end nogensinde før. Vi er også blevet ældre, og det handler om at tilgive, svarer Channe Nussbaum.

Den store forskel fra første til anden plade er ifølge sangerinderne selv, at de nu har fundet deres egen lyd, og pladen fokuserer i høj grad på samspillet mellem de to kontrastfyldte vokaler.

- Vi har tænkt meget over stemmerne. Det fokus på vores vokaler og vores klang har været rigtig godt og anderledes, siger Channe Nussbaum.

- Vi har en lyd med to vokaler, der er lige så forskellige, som vi er som mennesker, men som vi synes, kan noget, siger Laura Illeborg.

De to sangerinder har allerede startet turnéen rundt i landet, og 6. april spiller de på Dexter i Odense.

Af Søren Brunsgaard Ladefoged  
sola@fyens.dk